

וּבְדִרְשָׁהּ הַבָּאָה נִבְאָר עִינֵן זֶה בְּאֶרְוֹכָה . קִדְּגִי (הִגֵּה  
אִם הָיוּ הַבְּעֵלִים עִמּוֹ בְּמִלְחֻמָּתוֹ בְּשַׁעַת הַמִּלְחָמָה הַסַּעַם  
כְּשׁוֹם דְּכַסּוֹר , דְּכִיּוֹן דָּגָם הַבְּעֵלִים עָשׂוּ מִלְחָמָה  
בְּהִפְרָה הָיָה לָהֶם לְהִזְהָר שֶׁלֹּא יֵאָרֶע לָהֶם אֲוֹגֶם שְׁבִירָה  
וּמִיָּתָה , אֲבָל סַעַם הַכַּסּוֹר כִּשְׁהָיוּ הַבְּעֵלִים שְׂאוּלִים  
לְהִשּׁוֹאֵל לְמִלְחָמָה אַחֲרֵת וְאָפִי' בִּמְקוֹם אַחֵר , וְכַמִּלֵּי  
בְּגַמ' (נ"ז א') אָפִי' אָמַר לוֹ הִשּׁוֹאֵל לְהַמְשִׁיל אֶשְׁקִיין?  
מִיֵּא

מיא נקרא גם זה שאלה צבעלים , אין טעם זה מטאר  
או מוזן כלל , כי מאי שייכות הענינים זל"ז , וכן  
מה שהלוי העיקר אם היה עמו בשעת שאלה ואם  
היה עמו בשעת שצירה ומיתה אינו נקרא  
זה שאלה צבעלים , לכאורה היא סברה הפוכה .  
ובספר החנוך כתב בזה דכיון דאם היו הצבעלים  
צמלאכה זו הסברה נוסה שהוא פסור שוב  
לא חלקו בין אם היו שאלים לו צמלאכה זו או  
באחרת דלא פלוג רבנן , יעו"ש , אבל אין זה מספיק  
כלל מכמה טעמים , כי המעט פרטים ופרטי פרטים  
בדיני שומרין ובכלל בדיני ממונות , ותו לפי"ז היה  
צריך להיות דין אחד כשהיו עמו בשעת שאלה ובשעת  
שצירה ומיתה , אחרי דלא פלוג , ובאונת הדינים  
בזה מחולקים , כמש"כ .

ואפשר לומר הסברה בזה משום דכלל אי אפשר  
לאדם אחד שיהיה בעת ובעונה אחת משועבד  
ומשעבד לאיש אחד , ובאופן כזה אין השעבוד שלו  
לזולתו שעבוד גמור , ולכן אם היו הצבעלים שאלים  
להשואל שוב אי אפשר שישתעבד לו השואל אז ,  
וממילא אין נ"מ בין כשאל לו הצבעלים צמלאכה זו או  
צמלאכה אחרת , וגם מוזן מה שהעיקר תלוי אם  
היה עמו בשעת שאלה , דאז עינך חלות ההשתעבדות  
מאל השואל . וכ"א בגמרא מטעם אחר מפני שאז  
חייב צמזונותיה , וכמדומה לי שנמצא דמיון לסברה זו  
באיזה מקום בגמרא . —

וגם יש להסביר טעמו של דבר דכיון דכל עאמו של  
חייב שואל באונסין הוא משום שכל הנאה שלו  
הוא ואינו נותן בעד הדבר השואל כלום לצעליו ,  
ולכן אם צעליו עמו (ודוקא משעת שאלה) בעד כסף  
או סובת הנאה לא נחשב עוד על הדבר כשואל כ"א  
בשוכר (וכנושא שכר דמי) כי שכרו הוא שמקבל  
בעד עאמו יחשב גם על הפרה . קבד) ואפילו  
כשאל גופו למלאכה אחרת ובמקום אחר בשעה שמשך  
את הפרה , ואפילו אמר ליה באותה שעה השקני  
מים הו"ל שאלה צבעלים , וכן בשאר שומרים שמירה